

[Ingvard Dahl.]

der kommer til at bebo de nye lejligheder. De 1 200 kr. står ikke i et passende forhold til de 500 kr. før besættelsestiden. Også på dette punkt indeholder lovforslaget en imødekommenhed overfor boligbyggeriet, idet det foreslås at forhøje lånegrænserne, såfremt det er nødvendigt for, at indskuddene ikke skal overstige 7 kr. pr. m² etageareal, for derved at fastholde et indskud, som vil være overkommeligt for den del af befolkningen, der bebod de lejligheder, som byggestøttelovene omfatter. Medens der indenfor boligselskaberne har været en stigning på fra 500 til 1 200 kr., har vi jo erfaret dels gennem presseomtale, dels på anden måde, at det er i boligselskaberne, man har kunnet klare sig med den omtalte stigning, men i privatbyggeriet har stigningen været af en helt anden karakter end indenfor boligselskaberne. Her har der i virkeligheden været tale om, at de lejere, som på grund af bolignøden har været henvist til at søge lejlighed i de af private bygherrer opførte udlejningsejendomme, har måttet finansiere en meget stor part af byggeriet. Og finansieringen er ikke sket på den måde, at man har givet disse lejere rettigheder for den investerede kapital. De er ikke blevet bedre behandlet, end lejere i al almindelighed bliver i det private byggeri. De har ikke fået særlige rettigheder, og med det kendskab, vi har til privatbyggeriet, ved vi jo, at man der sjældent møder det hensyn, som man normalt tager indenfor boligselskaberne.

Det må imidlertid være rimeligt, at man nu ved den videre behandling af disse ændringsforslag også har opmærksomheden henvendt på denne grænse på 7 kr. pr. m², som skulle svare til et indskud på ca. 500 kr., og at man sikrer, at den ikke omgås på den ene eller den anden måde. Det har ikke været helt ualmindeligt indenfor boligbyggeriet, at man ved forudbetalt leje eller på anden måde har sikret sig ekstraordinære indbetalinger eller indskud, forinden lejeren flytter ind i lejligheden. Det må her være rimeligt, at man efter den linie, som man hidtil har fulgt, forhindrer en udvikling, hvorefter bygherrerne ved forøget indbetaling af forudbetalt husleje eller ad andre veje søger at få disse indskudsbeløb højere op end de nævnte 7 kr. pr. m² eller de 500 kr., som svarer til en lejlighed af normal størrelse som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

Lånegrænsen er efter lovforslaget forhøjet med 5 pct., og endvidere vil privatbyggeriet, forekommer det mig, få bedre be-

tingelser efter forslaget gennemførelse, end det hidtil har haft. Der er dertil fastsat kontrolbestemmelser, som man ikke kan frigøre sig for ved at opsiges og frigøre sig for statslånet og kommunelånet. Det er vel rimeligt, at man i den forbindelse spørger, om disse bestemmelser nu er stærke nok. Forholdet er jo det, at det sociale boligbyggeri udelukkende har til formål at skaffe befolkningen gode og sunde boliger; det private byggeri — det ligger naturligvis i hele dets karakter — har derudover til formål at være en forretning, at skabe forretnings-ejendomme, og det er derfor min opfattelse, at vi i det kommende udvalg må have lejlighed til at se lidt nærmere på, om disse kontrolforanstaltninger nu også sikrer helt og holdent, at de beløb, de garantier, der her ydes fra stat og kommune, også i al almindelighed kommer befolkningen tilgode. Der kan efter min opfattelse ikke drages sammenligninger mellem boligselskabernes formål og det private boligbyggeris formål.

Jeg skal ikke omtale de enkelte bestemmelser i det forelagte forslag; det har den højtærede minister gjort i sin forelæggelsestale. Vi hilser med glæde de forbedringer, som ændringsforslagene indeholder for de socialt dårligt stillede. Den næste sag på tingets dagsorden omhandler de fordele, som aldersrentenyderne vil få i kraft af denne lovgivning.

Lovforslaget tilsigter, som den højtærede boligminister nævnte, da han trak linierne op for det foreliggende lovforslag, at forebygge, at boligbyggeriet hemmes af det høje omkostningsniveau, og at imødegå den høje husleje, der følger med de stigende omkostninger. Jeg tror, man kan sige, at de foreslåede ændringer dækker de formål, som lovforslaget efter den højtærede minister skulle tage sigte på. Jeg tror, man tør sige, at vi gennem skattelempler, gennem lav rente, gennem statens deltagelse i finansieringen af boligbyggeriet, med det foreliggende lovforslag er nået så langt frem, som det er muligt, og hvis yderligere støtte til boligbyggeriet skulle være nødvendig for at holde huslejen nede, må der følges andre veje end dem, der er antydte i det forelagte lovforslag.

Jeg skal derfor på mit partis vegne tilsige støtte til en både hurtig og velvillig behandling og skal ved forhandlingernes slutning foreslå lovforslaget henvist til behandling i et udvalg.

Elgaard: Den boligstøttelov, der er gældende i dag, er gennemført for ca. tre år siden og, såvidt jeg husker, med et nogen-